

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.4/2012/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év február hónap 23. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

Az emberölés előkészületének büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év november hónap 23. napján kelt 5.B.1442/2011/5. számú végzését **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlottal szemben emberölés előkészületének büntette [Btk. 166. § (3) bekezdés] és kényszerítés büntette [Btk. 174. §-a] miatt emelt vád tekintetében szüntette meg az elsőfokú bíróság az eljárást.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A pótmagánvádló - csatlakozva az Országos Rendőr-főkapitánysághoz címzett, a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztályához 2009. év szeptember hónap 2. napján érkezett állampolgári bejelentéséhez - az ugyanezen nyomozó hatósághoz 2009. év szeptember hónap 11. napján benyújtott, jogi képviselője által előterjesztett beadványában feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen sikkasztás bűncselekménye [Btk. 317. §] és kényszerítés büntette [Btk. 174. §] miatt.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztály Gazdaságvédelmi Osztály I. a 2011. év január hónap 31. napján kelt 01000-594/2011.bü. számú határozatában a kényszerítés büntette [Btk. 174. §]; míg a 2011. év február hónap 18. napján kelt 01000-592/2011.bü számú határozatával az emberölés előkészületének büntette [Btk. 166. § (3) bekezdés] miatt indult nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással - mivel az adott cselekmény nem bűncselekmény - megszüntette.

A megszüntető határozatok ellen a pótmagánvádló és jogi képviselője élt panasszal; melyeket a Fővárosi Főügyészség a 2011. év május hónap 10. napján kelt határozataival: 01000-594/2011.bü. számú végzés ellen bejelentettet az NF.6913/2011/1.2.3. számú, míg a 01000-592/2011.bü. számú végzés ellenit az NF.6908/2011/2. számú határozatával elutasította.

A pótmagánvádló jogi képviselője útján pótmagánváddal élt és vádindítványt terjesztett elő; a 26 oldal terjedelmű iratban immár vádlottként nevesítve a vádlottat, őt kényszerítés kísérletével és emberölés előkészületével vádolva.

A vádindítványt a Fővárosi Bíróság a 2011. év szeptember hónap 17. napján kelt 5.B.1088/2011/12. számú végzésével elkesettség okán elutasította; e határozat azonban a Fővárosi Ítéltábla a 2011. év október hónap 17. napján kelt 2.Bkf.11264/2011/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította arra hivatkozással, hogy a pótmagánvádló a határidő utolsó napján postára adta a fellebbezését, így az nem elkésett.

A megismételt eljárás előkészítő szakában a Fővárosi Bíróság a 2011. év november hónap 23. napján kelt 5.B.1442/2011/5. számú végzésével a vádlott ellen indult büntetőeljárást a Be. 267. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással - a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény - megszüntette.

E végzés ellen - ismét a jogi képviselője útján - a pótmagánvádló élt fellebbezéssel. Általánosan panaszkolta, hogy az ügyben a nyomozó hatóság felderítést, bizonyítékbeszerzést, tehát érdemi nyomozást nem végzett.

Az ügy érdemét tekintve megismételte a vádindítványban is már korábban előadottakat.

A kényszerítés kapcsán így azt, hogy a vádlott, mint főszervező hónapokig szervezte a tevékenységét: a gyógyszerellátás leállításával, cége fondorlatos módon való elvételével, a cégiroda sikertelen elfoglalási kísérletével, közokirat-hamisítással való gyanúsításba keverésével, kábítószernek az autójába való csempészésével őt személyében és egzisztenciájában közvetlenül fenyegette; ennek hatására a kérdéses találkozóra el sem mert menni attól tartva, hogy a tudatmódosító, a szervezetből gyorsan kiürülő szer hatása alatt aláíratják vele a cégének átvételéhez szükséges iratokat.

Hasonlóan - ugyanakkor az előbbivel szemben igen rövid indokolással - fenntartotta az emberölés előkészületével kapcsolatban korábban leírtakat.

Végül arra hivatkozott, hogy a kényszerítés elkövetése során használni kívánt tudatmódosító szerként - orvosi ismeretei alapján és gyógyszerész kollégái szerint is - kizárólag kábítószer, vagy azzal azonos hatóanyagú szer jöhet szóba; így a vádlotti magatartás - mintegy maradék-bűncselekményként - a Btk. 282. § (1) és (3) bekezdés a) pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntette előkészületeként értékelendő.

A vádlott védője írásban észrevételt tett: a lényegre-törően indokolt elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta; rámutatva ugyanakkor arra, hogy álláspontja szerint a vádindítvány elutasításának is helye lett volna a törvényes vád hiánya okán.

A másodfokú nyilvános ülésen a pótmagánvádló képviselője az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését indítványozta arra hivatkozással, hogy a Fővárosi Bíróság

a kábítószerrel visszaélés büntetével [Btk. 282/A. § (4) bekezdés] nem foglalkozott, döntése így megalapozatlan.

A védő ugyancsak az írásban előadottakkal egyezően nyilatkozott.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ügy történéseit irathűen rögzítette.

Bemutatta, hogy a vádlottnak tulajdonított elkövetői magatartások miért nem ütköztethetők a vádindítványban hivatkozott törvényi tényállásokba.

A Fővárosi Bíróság által kifejtettekkel a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetért, ahhoz csupán az alábbiakat fűzi még hozzá:

A töretlen bírói gyakorlat szerint nem csupán a tényállás-szerűség elengedhetetlen valamely bűncselekmény megállapításához; általános feltétel, hogy a fenyegetettségnek - legyen szó akár kényszerítésről, akár emberölésről - komolynak, konkrétan és közvetlennek kell lennie.

Ez pedig korántsem mondható el a jelen ügyben.

A kényszerítés kapcsán: nincs adat arra, hogy milyen típusú tudatmódosító szer került volna esetlegesen alkalmazásra, s az miként lett volna alkalmas olyan hatást kiváltani, melyet a büntetőjog a Btk. 174. §-ban foglalt cselekmény esetében erőszakként vagy fenyegetésként értékel. Maga a vádlottnak tulajdonított és többször idézett szóhasználat: jelesül, hogy a szer hatására a pótmagánvádló majd „bármit megtesz! Dugjon seggbe egy bőregeret, arra is képes, ha megkérem.” [vádindítvány 15. oldalának utolsó sora; fellebbezés 6. oldalának utolsó két sora] önmagában kérdőjelezi meg a vádban foglaltak komolyságát, komolyan vehetőségét.

Az emberölés előkészülete esetében: a vádindítvány a 8. oldal ötödik bekezdésében annyit rögzít, hogy a vádlott beszél az életveszélyes fenyegetettségről: „Beugrik valaki az országba, elintézi a dolgot, s kimegy”.

Érdemes még szószerint idézni a vádindítvány 24. oldalának első három bekezdésében e körben írtakat:

„E bűncselekmény felderítését, bizonyítékok beszerzését illetően egyetlen nyomozási cselekmény sem történt. A bejelentés, feljelentés közléseit nem ellenőrizték. Erről a vádlott sem beszél.

Az egyszeri szóbeli közlésen túl adat nem áll rendelkezésemre.

Ugyanakkor a terveik sokrétűsége, egymásra épültsége, elkövetői kör nagysága, szerveződése, letámadásom szervezett bűnözésre utaló számtalan jegye, a letámadással elvesztett piaci érték nagysága, az ellenem szerveződések motivációi nem hagynak kétséget bennem afelől, hogy ezen terv sem légből kapott fikció volt, hanem komolyan megfontolták.”

Az idézetek - és egyebet a vádindítvány nem tartalmaz - korántsem alkalmasak és elégségesek arra, hogy az emberölés előkészületének bármely tényállási eleme [a

Btk. 18. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel a Btk. 166. § (1) és (3) bekezdésében írtak] a legcsekélyebb mértékben is tettenérhetők volnának.

Végül a fellebbezésben foglaltakra utalva:

A feljelentés, majd a vádindítvány a vádlott terhén a kábítószerrel visszaélés valamely elkövetői magatartását nem nevesíti; ilyen címen a Gyógyszertárak átvétele során patikaszerek eltűnését sérelmezte eddig a pótmagánvádló, s erről a vádindítvány 24. oldalának utolsó négy bekezdésében számot is ad.

Nem állítható ezért, hogy - akárcsak burkoltan - kábítószerrel visszaélést is róttak volna ezideig a vádlott terhére az eljárás során.

Az a hivatkozás pedig egyáltalán nem alapos, hogy tudatmódosító szerként kizárólag kábítószer jöhet szóba: elég legyen most csupán az alkohol évezredek óta ismert ilyen hatására hivatkozni.

A vádindítványban foglaltak ílymódon a Btk. 282. § (1) és (3) bekezdés a) pontjában, illetőleg a Btk. 282/A. § (4) bekezdésben foglalt bűncselekménynek sem feleltethetőek meg.

Helyesen járt el ezért a Fővárosi Bíróság, amikor a büntetőeljárás megszüntetéséről határozott; döntését a Fővárosi Ítéltábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta; nevesítve ugyanakkor azon különös részi tényállásokat, melyeket a megszüntetés érint.

A másodfokú bíróság végzése ellen - a Be. 386. § (1) bekezdésében írt feltételek hiánya okából - további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2012. év február hónap 23. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Székely Ákos s.k.
előadó bíró

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 2011. év november hónap 23. napján kelt 5.B.1442/2011/5. számú végzése a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.4/2012/6. számú helybenhagyó végzése folytán 2012. év február hónap 23. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2012. év február hónap 23. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző